

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย ประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนในความรู้ของสังคมไทย

ชื่อผู้ทำการวิจัย รองศาสตราจารย์วีณา เขี่ยมประไพ

ปีที่วิจัย 2556

นับตั้งแต่อดีต ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่างมีการติดต่อระหว่างกัน ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สัมพันธภาพอันดีหรือความขัดแย้งต่อกันมี สาเหตุมาจากปัจจัยภายในของแต่ละประเทศ และอิทธิพลจากมหาอำนาจภายนอกภูมิภาค ทั้งคติ ความเชื่อ ค่านิยม อุดมการณ์ทางการเมือง ลักษณะดังกล่าวปรากฏในความสัมพันธ์ระหว่างไทย กับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มสมาคมอาเซียนด้วย โดยมีการถ่ายทอดให้สังคมไทยได้รับรู้ผ่านสื่อ อันหลากหลาย แต่ที่มีบทบาทมากที่สุดคือแบบเรียน เนื่องจากแพร่หลายในวงกว้างผ่านระบบ การศึกษาภาคบังคับ การเขียนแบบเรียนซึ่งถูกกำหนดภายใต้วัตถุประสงค์ของรัฐบาลแต่ละยุค สมัย ข้อมูลที่ผ่านการคัดสรร จัดระบบ และทัศนคติของผู้เรียบเรียง มีผลให้ความรู้ของ สังคมไทยต่อประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนจำกัดภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องชาตินิยม เพื่อสนอง จุดมุ่งหมายการสร้างความรักชาติ ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ด้วยเหตุนี้ มุมมองของไทย ต่อประเทศเพื่อนบ้านมีทั้งการเป็นประเทศคู่สงคราม ดังเช่นพม่ามักรุกรานไทย จึงเกิดมีบุคคล สำคัญผู้รักษาเอกราชและกอบกู้ชาติไทย ความเป็นประเทศที่มีสถานะด้อยกว่าไทยคือ กัมพูชา ลาว มาเลเซีย และเวียดนาม จากการเป็นเมืองประเทศราช การขอรับความอุปถัมภ์เมื่อประสบ ปัญหาภายในประเทศตน การเป็นอาณานิคมของประเทศตะวันตกในยุคจักรวรรดินิยมขณะที่ ไทยยังคงดำรงรักษาเอกราชไว้ได้ รวมทั้งทำที่ต่อต้านประเทศกลุ่มอินโดจีนซึ่งปกครองด้วย ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ในยุคสงครามเย็น เมื่อความแตกแยกด้านอุดมการณ์ทาง การเมืองสิ้นสุดลง ประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการ ร่วมมือกันในระดับภูมิภาค สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือสมาคมอาเซียน ซึ่งจัดตั้งในปี 2510 ช่วงสงครามเย็น จากสมาชิก 5 ประเทศก็เพิ่มมากขึ้นอีกเท่าตัว พร้อมไปกับ

(2)

การดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ระหว่างกัน ความร่วมมือซึ่งกระชับแน่นดังกล่าวนำไปสู่ข้อตกลงที่จะปรับเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 เมื่อนโยบายต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป แบบเรียนก็ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้น ทั้งข้อมูลโดยทั่วไปของแต่ละประเทศและการดำเนินงานของสมาคมอาเซียน